אחר שריבה הכתוב ומיעט אמרת כו'. הוא"ל וכתוב אחד ריבה וכתוב אחד מיעט מעתה יש לך ליתן אחר לומר הדעת: מרבה אני את אלו שהיה פסולין בקדש. שלאחר שבאו לעזרה אירע פסולן: מפטר רחם נפקא. דלא קדיש וכיון דפולין הוא למה לי למשטי פשיטא אם עלה ילד: מאמו אמו תורה אור

נפקא. נמי דלא קדיש דגמר מכבוד: תרי קראי. אמו אמו וחסא: חד לבהמה דחולין ואוליד דרך דופן ואקדישה. ומפיעין מאמו אמו דלא קדיש וחד לבהמה דקדשים דעל כרחך ולד היולא ממנה קדוש מאליו ואילטריך למשטי מאמא דאמא ד"א דקדיש אם עלה ילד הוא"ל ולא היה פסולו בקדש: וקסבר ולדות קדשים בהייתן הן קדושין נראה בעיני דלא גרסי ליה ופירוש משובש הוא דכל שכן למאן דאמר משמע ילידה הן קדושים דהייט במעי אמו דאילטריך למשטי מזאמא: הכי נמי מסתברא. דכל הני פסולין דהכא בבהמות קדשים קאמר.

ורובע ונרבע כגון שהקדישן ונפסוף נרבעו. ומוקמה ועבד נמי בקדשים קליס ואליבא דרבי יוסי הגלילי דאמר ממון בעלים הן ויכול לאוסרן והכי נמי מוקמינן בפרק בתרא דזבחים (דף קיד.). ואחתן ומחיר כשנתן לה עובר בהמת קדשים קליס בחתן וקסבר בהייתן הם קדושים ולא קודשים אלא אצטריכו תרי קראי חד לבהמת חולין וחד לבהמת קדשים הבא נמי איצטריך תרי קראי ת"ד 'המקשה שלשה ימים ויצא ולד דרך דופן הרי זו יולדת בזוב ורבי שמעון אומר אין זו יולדת בזוב 'ודם היוצא משם טמא ורבי שמעון מטהר בשלמא רישא רבי שמעון לטעמיה ורבנן לטעמייהו אלא סיפא במאי פליגי אמר רבינא כגון שיצא ולד דרך דופן ודם

משמע גרים מעילה דמשום שחיטה לבדה שנעשה כהכשר לא חשיב פסולו בקדש אף לרבי שמעון דפריך רב יוסף לרבה מדתניא בפרק (ה) דם חטאת העוף בזבחים (דף ס:) וסלון אין מטמאין (ג) בבית הבליעה וקתני לטל שולה העוף שנעשה כמעשה החטאת ואתן החס (דף סח:) כל שפסולו בקדש אינו מטמא וה"ה דלא ירדו ומאי פריך הא החס מוכח בזבחים דשולה העוף שנעשה כמעשה חטאת הייט שהמיטי עשה לחטה אבל המליקה היתה בחקומה אלא ודאי רבה דאמר ירדו אפיטו שחט בגפון וקבל בדרום ומשום שחיטה גרידא לא מקרי פסולו בקדש אף לרבי שמעון ומיהו יש לדחות דבשחט בגפון שדה רבה דלא ירדו ופריך ליה רב יוסף משום שהמיטי הוי כמו שחיטה שמעלה ומליא דם מן העוף כמו שעשה בשחיטה ואע"פ שמלק למעלה כיון שמעלה למטה הוי כשחט בדרום: **שדקיה** פסולו בקדש. שאין פסולן יכול לזרוק מד לאחר שהוקדש אבל רובע ונרבע מלי לזרוק בעוון מלין וקשה דאמרינן בזבחים פ' חטאת העוף (דף סח:) זר וסכין ממטמאין (ג) אלמא חשיב לין פסולן בקדש אע"ג דלא שייכי מד לאחר שהוקדש ושמעאל ולילה נמי הוה ממטמאין לי לא דאיתא לה הכא בחקום אחר כדאמר החס ודוקן שבמין קאמר רבי עקיבא דאם עלה לא ירדו משום דכשר בעוף אלמא חשיב פסולו בקודש אע"ג דיכול לזרוק קודם הקדש ונראה לפרש דכיולא בו כשר במקום אחר קרי פסולו בקודש ונשחט בלילה אית ליה הכשר באכרים ופרדים ויולא דמה שכן כשר באחרים ואומרים שכן כשר בבמה ונשפך דמה כיון שקבלה היתה בהכשר מיקרי פסולו בקדש ולשון פסולו בקדש הייט שאין כאן פסול נשור אלא נפסל בקדושתו וכן משמע דפריך החס מ"ש שמאל דאיתא ליה הכשר ביום הכיפורים ולילה באכרים ופדרין ולכך אין מטמאין דהוי פסולן בקדש: **דיינו** דאילטריך תרי קראי. ואי"ת וליבעי ג' קראי בכל הפסולין כמו בטרפה דחשיב הכא בהדייהו דבפרק קמא דמנחות (דף ו.) מצריך ב' קראי בטרפה חד לטרפה קודם הקדשה וחד לטרפה לאחר הקדשה ואפילו הכי אילטריך הכא למשטי מזאת דאם עלתה תרד וה"מ בשאר פסולין ליבעי תרי קראי דאלא חד לקודם הקדש וחד לאחר הקדש דלא יפלו וקרא דאחת לירדו ויש לומר כיון דגלי לן קרא בטרפה הוה לאחר ליידה אינו: **קסבר** ולדות קדשים בהייתן הן קדושים. פרש"י ז"ל ליה הא כ"ש ל"ש במי אמו הן קדושים דאילטריך למשטי מזאת ונראה דגרס ליה וקרבתא נקטיה לאמ"ג דבהייתן הן קדושים ולא קדם הקדשן לפסולן אילטריך קרא למשטי כיון דהפסול לא בא אחלה אלא בבא אחת אבל לא מצי למגרס קסבר במי אמו הן קדושים דהא בסוף פרק דם שחיטה (כריתות דף כב:) קאמר דקסבר ר"ש בהייתן הן קדושים וכן מוכח מסמיתין דמוקי קרא דאחת לבהמת קדשים ואתחן ומחיר לא אתכחן אחר הקדש אפי' לרבי יוסי הגלילי דאמר קדשים קליס ממון הדיוט הוא דאמר בפרק מי שהיה טמא (פסחים דף ל.) לכל גדר פרט לגדור שאין אתן חל עליהן ולא מצכחת אלא לולדות קדשים וכמ"ד בהייתן הן קדושים ומתנם לזונה בשודה בבתן והכי מוקי לה בפ' פרט חטאת (זבחים דף קיד.). וכן פ"ה וא"ת דבשאלתי תמורה (דף לב:) תנן אלו הן הנקברים קדשים שהפיטו ומלין שנשחטו בעזרה ור"ש אומר מלין שנשחטו בעזרה משמע דלא פליג אקדשים שהפיטו וכיון דבהייתן הן קדושים אמאי יקברו והלא אין קדושה חלה עליהן כדתנן פרק כילד מעבירין (שם דף מד:) דשב"ג אומר ילדה טומטום ואנדרוגינוס אין קדושה חלה עליהן ואקאמר דקסבר דבהייתן הן קדושים ואפילו קדושת דמים אין חלה עליהן אלא אם כן קדשים שהפיטו דאסורים בהנאה לרבי שמעון אמאי אמו אמו קדושת הגוף ואם כן קדשים שהפיטו דאסורים בהנאה לרבי שמעון אמאי אמו אמו קדושת דמים נחתא נמי קדושת הגוף אלא אם כן בחלב בקטורה ולרבי שמעון שרי בהנאה בפ"ק דבכורות (דף י.) אי"ל דנפלגי אלא בחולין שנשחטו בעזרה חדא דהא חשיב אחת אמו אמו אמאי אמו אמו אמאי אמו אמו אמאי